

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Krenka, Ph.D., a soudců JUDr. Ivana Koblihy a JUDr. Marty Tůmové, v právní věci

žalobce: A.M.I. spol. s r.o., IČO 25076795
sídlem Baranova 1486/18, 130 00 Praha 3 – Žižkov
zastoupený advokátem JUDr. Janem [příjmení], Ph.D.
sídlem K Brusce 124/6, 160 00 Praha 6

proti

žalovaným: 1) [jméno] [příjmení], narozený dne [datum]
bytem [adresa]
2) [jméno] [příjmení], narozená dne [datum]
bytem [adresa]
obou zastoupení advokátem Mgr. [jméno] [příjmení]
sídlem Fügnerovo náměstí 1808/3, 120 00 Praha 2

o zaplacení částky 403.816,87 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce i žalovaných proti rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 74 Cm 16/2018-105 ze dne 3. května 2019

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Městský soud v Praze rozsudkem z 3.5. 2019 zčásti vyhověl žalobě z 6.10. 2017 (dotčené dispozičním úkonem žalobce z 12.4. 2008 dle ust. § 95 odst. 1 o.s.ř., připuštěným na jednání soudu dne 3.5. 2019) a žalovaným uložil zaplatit žalobci (společně a nerozdílně v obecné lhůtě) částku 194.041,87 Kč s příslušenstvím – úrokem z prodlení v zákonné výši (výrok I). Pokud se žalobce domáhal po žalovaných zaplacení částky 209.775 Kč s příslušenstvím, v uvedeném rozsahu podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok II). O nákladech řízení rozhodl tak, že žádnému z účastníků nepřiznal právo na jejich náhradu (výrok III).

2. V odůvodnění rozsudku vycházel soud prvního stupně z podané žaloby, dle které, na základě smlouvy o dílo z 8.6. 2015 uzavřené mezi žalobcem (objednatel) a společností BALNEO GLORIA PLUS s.r.o. resp. nyní PROCES MUS s.r.o., IČO 27635228 (zhotovitel), byl zhotovitel zavázán za cenu bez DPH 209.775 Kč a za podmínek ve smlouvě dále uvedených k provedení díla: „Rekonstrukce topného systému, včetně dodání a odborné instalace nového zdroje tepelného čerpadla v objektu žalobce Okružní 78, Sloup u Davle“. Žalobcem byla na dohodnutou cenu díla zálohově uhrazena částka 209.775 Kč. Zhotovitel dílo neukončil a žalobci nepředal, rozpracovaná část vykazovala četné funkční nedostatky (objektivizované v odborném posudku č. OP2016/01, vypracovaném dne 2.5. 2016 k objednavce žalobce [titul] [jméno] [příjmení]), na výzvu žalobce k odstranění nedostatků z 25.11. 2015 zůstal zhotovitel nečinný, žalobce proto přípisem z 2.5. 2016 od uzavřené smlouvy odstoupil. V následném řízení o vypořádání po odstoupení od uzavřené smlouvy, vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 10, sp. zn. 59 C 296/2016, se žalobce kromě vrácení zaplacené zálohy ve výši 209.775 Kč, po zhotoviteli domáhal též zaplacení smluvní pokuty za prodlení s dokončením díla, „0,5% denně z ceny díla“ dle čl. 7 smlouvy, za 185 dnů prodlení od 30.6. 2015 do 31.12. 2015, v celkové částce 194.041,87 Kč. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10, č.j. 59 C 296/2016-17 z 11.1. 2017 (právní moc 21.2. 2017) byl uplatněný nárok žalobce shledán zcela po právu, následná exekuce vedená JUDr. [jméno] [příjmení] z Exekutorského úřadu Praha – západ pod sp. zn. 156 EX 534/17, byla pro neexistenci postižitelného majetku zhotovitele zastavena. Oba žalovaní byli až do 12.7. 2016 jedinými jednateli a společníky zhotovitele (každý v rozsahu 50%), nárok žalobce ve vztahu k nim vychází z jejich zákonného ručení za závazky zhotovitele dle ust. § 159 odst. 3 o.z. Svým jednáním totiž porušili zákonnou povinnost vykonávat funkci statutárního orgánu zhotovitele s potřebnou loajalitou, resp. jako řádní hospodáři (§ 159 odst. 1 o.z. a § 51 – 53 ZOK). K nedostatkům vytykaným žalobcem při provádění díla zůstali zcela neteční, 12.7. 2016 pak rezignovali na funkce jednatelů zhotovitele (na jejich místo byl instalován nekontaktní [jméno] [příjmení], [datum narození] s adresou trvalého pobytu na ohlašovně), obchodní podíly na zhotoviteli byly stejného dne žalovanými převedeny za 1 Kč společnosti STEGATON TRADE s.r.o., IČO 46150005, Slovenská republika. Po uvedeném jednání žalovaných, v důsledku kterých došlo ke škodě žalobce v r. 2016 k paralyzování činnosti zhotovitele, oba žalovaní od 29.6. 2016 vykonávají shodnou činnost prostřednictvím nově založené společnosti GLORIA PLUS s.r.o., IČO 05156556.

3. Žalovaní soudu navrhli, aby podanou žalobu jako nedůvodnou v celém rozsahu zamítl. Rozhodně popírají založení ručení za závazky zhotovitele díla, společnosti BALNEO GLORIA PLUS s.r.o., dle ust. § 159 odst. 3 o.z. Nesouhlasí, že by funkce jeho jednatelů vykonávali s nedostatkem potřebné loajality, či porušovali povinnost péče řádného hospodáře, zakládající jejich odpovědnost za újmu takto vzniklou zhotoviteli. Smlouva o dílo z 8.6. 2015 byla zcela standardní, skutečnost neprovedení díla zhotovitelem ještě jejich odpovědnost za újmu nezakládá. Na funkce jednatelů zhotovitele rezignovali v 7/ 2016 po více než devíti letech výkonu činnosti, a to v situace celkově ztrátového podnikání zhotovitele bez přímého vztahu k obchodnímu případu žalobce. Novému jednateři [jméno] [příjmení] veškeré informace o smlouvě uzavřené se žalobcem předali, za jeho další pasivitu ve vztahu k žalobci neodpovídají; např. rozsudkem

Obvodního soudu pro Prahu 10, č.j. 59 C 296/2016-17 z 11.1. 2017 bylo nároku žalobce vyhověno v režimu ust. § 153a odst. 1 o.s.ř.

4. Soud prvního stupně po provedeném dokazování (důkazními prostředky dle ust. § 129 o.s.ř.) předně uzavřel, že dne 8.6. 2015 byla mezi žalobcem (objednatel) a společností BALNEO GLORIA PLUS s.r.o. (zhotovitel) uzavřena platná smlouva o dílo, obsahující podstatné náležitosti dle ust. § 2586 o.z. Dílo (rekonstrukce topného systému v objektu žalobce) bylo zhotovitelem prováděno vadně, protokolárně předáno dle čl. 4 smlouvy nebylo vůbec, na výzvu žalobce k nápravě z 25.11. 2015 bylo zhotovitelem reagováno zamítavě. Pokud za této situace žalobce přípisem z 2.5. 2016 od uzavřené smlouvy, postupoval tak zcela v souladu s čl. 8 uzavřené smlouvy. Odstoupení od uzavřené smlouvy se dle ust. § 2005 odst. 2 o.z. nedotýká práva žalobce na smluvní pokutu (§ 2048 a násl. o.z.), platně dohodnutou pro případ prodlení zhotovitele s dokončením díla v čl. 7 smlouvy ve výši „0,5% denně z ceny díla bez DPH“. Žalobcem byla v řízení žádána v kapitalizované výši 194.041,87 Kč za dobu 185 dní od 30.6. 2015 do 31.12. 2015. Soudní a exekuční vymáhání obou dílčích nároků v celkové výši 403.816,87 Kč proti zhotoviteli se ukázalo jako zcela bezúspěšné. Při úvahách o aplikaci ust. § 159 odst. 3 o.z. nelze o odpovědnosti žalovaných za újmu vzniklou zhotoviteli (v důsledku jejich závadného jednání) uvažovat u dílčího nároku na zaplacení 209.775 Kč, představující zálohu na dohodnutou cenu díla zaplacenou zhotoviteli žalobcem. O jejím vrácení (resp. vypořádání) ve vztahu mezi objednatel a zhotovitelem lze uvažovat pouze v režimu bezdůvodného obohacení (§ 2993 o.z.). Jinak je tomu u dílčího nároku na zaplacení smluvní pokuty. Její vznik (zakládající nárůst pasiv a tedy i újmy na straně zhotovitele) je prokázanému liknavému jednání žalovaných – vykonávajících v žádané době od 30.6. 2015 do 31.12. 2015 funkci jednatelů zhotovitele – zcela přičitatelný. Provedeným dokazováním dle ust. § 129 o.s.ř. bylo prokázáno, že na výzvy žalobce ohledně zjednání nápravy funkčních nedostatků a ukončení díla, zhotovitel (reprezentovaný žalovanými) až do 5/ 2016 žádným způsobem nereagoval. Žalovaní tedy uvedenou nemístnou pasivitou (§ 53 ZOK) zatížili jmění zhotovitele závazkem dle čl. 7 smlouvy ve výši 194.041,87 Kč. Subsidiarita nároku z ručení dle ust. § 159 odst. 3 o.z. je přitom v řízení postavena najisto: pokus exekučně vydobýt pohledávku na zhotovitele zůstal zcela bezvýsledný. Podané žalobě bylo tedy co do částky 194.041,87 Kč s příslušenstvím – úrokem z prodlení v zákonné výši, vyhověno. Pokud se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky 209.775 Kč s příslušenstvím, v tomto rozsahu byla podaná žaloba jako nedůvodná zamítnuta. Výrok o náhradě nákladů řízení odpovídá zásadě poměrného úspěchu ve věci (§ 142 odst. 2 o.s.ř.).

5. Žalobce podal včasné odvolání proti výroku II (a závislému výroku III) rozsudku z 3.5. 2019. Odvolacímu soud navrhl změnu rozsudku v odvoláním dotčené části tak, že podané žalobě bude v celém rozsahu vyhověno. Soudu prvního stupně je vytýkán hlavně nesprávně zjištěný skutkový stav a z toho plynoucí nesprávné právní posouzení věci. Uvádí, že porušení péče řádného hospodáře je žalovaným přičitatelné po celou dobu trvání smluvního vztahu mezi žalobcem a zhotovitelem (až do odstoupení od smlouvy dne 2.5. 2016). Při plnění díla zastupovali žalovaní zhotovitele zcela pasivně, zhotovitele ponechali bez právní ochrany, z funkce jednatelů se sami odvolali v době nevhodné pro zhotovitele. Na jejich místo byla instalována osoba s trvalým pobytem na ohlašovně, prodej jejich obchodních podílů byl fiktivní za 1 Kč. Následně podnikají na „zelené louce“ s jinou společností GLORIA PLUS s.r.o., IČO 05156556. Uvedený komplex škodlivých jednání žalovaných (rozporný s povinnostmi dle ust. § 51 – 53 ZOK a § 159 odst. 1 o.z.), je v korporátním právu označován jako „phoenix company“. Protiprávnímu jednání žalovaných je tedy přičitatelný stav, v jehož důsledku žalobce přípisem z 2.5. 2016 od uzavřené smlouvy odstoupil. Žalobce má proto za to, že účinky zákonného ručení dle ust. § 159 odst. 3 o.z. je třeba vztáhnout též na dílčí nárok na vrácení částky 209.775 Kč s příslušenstvím po provedeném odstoupení.

6. Žalovaní v podaném vyjádření k odvolání žalobce navrhli potvrzení rozsudku v zamítavém výroku II. jako věcně správného. Žalobcem tvrzené jednání žalovaných v rozporu s péčí řádného

hospodáře nebylo v průběhu řízení provedenými důkazy nijak prokázáno. Žalovaní akcentují, že jako jednatele zhotovitele působili bez větších problémů od 3.1. 2007 do 12.6. 2016. Ukončení jednatelství nijak nesouviselo se žalobcem (jedním nespokojeným zákazníkem), nový jednatel p. [jméno] [příjmení] nebyl žádný bezdomovec, ale osoba nadaná rozumem a odpovědností průměrného člověka. Skutečnost, že ve vedeném soudním řízení u Obvodního soudu Praha 10 byl nový jednatel při hájení zájmů zhotovitele pasivní, již nelze žalovaným přičítat k tíži.

7. Oba žalovaní podali včasné odvolání proti výroku I (a závislému výroku III) rozsudku z 3.5. 2019. To ještě doplnili podáním z 2.3. 2020 Odvolacímu soudu navrhli jeho zrušení v odvoláním dotčené části a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Rovněž žalovaní vytýkají soudu prvního stupně nesprávně zjištěný skutkový stav a z toho plynoucí nesprávné právní posouzení věci. Zdůrazňují, že veškeré kroky, které jako jednatele zhotovitele učinili, odpovídaly péči řádného hospodáře. Za pasivitu nového jednatele p. [jméno] [příjmení] již nenesou odpovědnost. Žalovaní nepovažují dílčí nárok žalobce na smluvní pokutu dle ust. § 2048 a násl. o.z. (čl. 7 uzavřené smlouvy) za důvodný: vadné provádění díla zhotovitelem nebylo prokázáno, nedostatky ve funkčnosti topení jsou na vrub neoprávněným zásahům a neznalosti žalobce. Připomínají i skutečnost, že k uzavření písemné smlouvy o dílo došlo v době, kdy již bylo dílo dokončeno. Samotná, „nekontaktnost a nečinnost“ žalovaných při provádění díla nebyla prokázána, absenci vzájemné komunikace je třeba vztahovat až k požadavkům žalobce jdoucím nad rámec uzavřené smlouvy. K prodeji obchodních podílů ve společnosti BALNEO GLORIA PLUS s.r.o. je vedly především rodinné důvody.

8. Žalobce v podaném vyjádření k odvolání žalovaných navrhl potvrzení rozsudku ve výroku I jako věcně správného. Skutečnost, že žalovaní zastupující zhotovitele nepostupovali při provádění díla se zásadou péče řádného hospodáře, byla ve vedeném řízení jednoznačně prokázána. Při provádění díla bylo postupováno naprosto nekvalitně, dílo nebylo ukončeno ani žalobci předáno. Z jejich e-mailu z počátku r. 2016 je patrné, že na žádné požadavky a reklamace žalobce již nebudou reflektovat. V nastalém právním konfliktu se žalobcem neposkytli žalovaní zhotoviteli účinnou podporu, zhotoviteli neobstarali kvalifikovaného právního zástupce. Namísto toho se odvolali z funkce jednatelů zhotovitele a namísto sebe instalovali bezdomovce. Smlouvu o dílo z 8.6. 2015 považuje žalobce za platnou, tvrzení žalovaných o jejím uzavření až ex post – po provedení díla – pak za nepřípustné novum (§ 205a o.s.ř.).

9. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací po provedeném jednání přezkoumal podle § 212 o.s.ř. a § 212a o.s.ř. ve znění účinném od 1.1. 2014 napadený rozsudek. Po tomto přezkoumání dospěl k následujícím závěrům a zjištěním:

10. Předně je třeba uvést, že Městský soud v Praze zjistil skutkový stav úplně a přesně, v rozsahu dostatečném pro učinění správného právního závěru. Závěr o skutkovém stavu věci, zjištěný soudem prvního stupně (na který odvolací soud pro stručnost pouze odkazuje), nedoznal změn ani v řízení odvolacím, a to ani po opakování dokazování smlouvou o dílo z 8.6. 2015 uzavřenou mezi žalobcem (objednatel) a společností BALNEO GLORIA PLUS s.r.o. (zhotovitel), přípisem žalobce zhotoviteli z 25.11. 2015, „výzva k předání odborného vyjádření, uplatnění vad díla“, e-mailovou odpovědí zhotovitele žalobci z 4.1. 2016, odborným posudkem č. OP2016/01 z 2.5. 2016, vypracovaným k objednávkě žalobce autorizovaným architektem [titul] [jméno] [příjmení], přípisem žalobce z 2.5. 2016 zhotoviteli, „odstoupení od smlouvy“, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10, č.j. 59 C 296/2016-17 z 11.1. 2017 (právní moc 21.2. 2017), protokolem o bezvýslednosti soupisu č.j. 156 Ex 534/17 z 28.7. 2017 pořízeného soudní exekutorem JUDr. [jméno] [příjmení], notářským zápisem z 12.7. 2016, sp. zn. NZ 702/ 2016, N 733/2016, sepsaným notářem JUDr. [jméno] [příjmení] a smlouvami o převodu obchodních podílů ve společnosti BALNEO GLORIA PLUS s.r.o., uzavřenými dne 12.7. 2016 mezi žalovanými (převodci) a společností STEGATON TRADE s.r.o. (nabyvatel).

11. Z důvodu nepřípustnosti (§ 205a o.s.ř.) zamítl odvolací soud návrh žalovaných na doplnění dokazování e-mailovou korespondencí, tvořící přílohu doplnění odvolání žalovaných z 2.3. 2020, doručeného vrchnímu soudu stejného dne.

12. Kromě řádně a dostatečně zjištěného skutkového stavu se odvolací soud rovněž ztotožňuje s právním posouzením věci soudem prvního stupně, které považuje za správné a v zásadě i za výstižné.

13. Při úvaze o existenci zákonného ručení žalovaných dle ust. § 159 odst. 3 o.z. je zcela namístě zabývat se primárně otázkou existence pohledávky žalobce za hlavním dlužníkem. Odvolací soud zde zcela souhlasí se závěrem soudu prvního stupně v tom, že dne 8.6. 2015 byla mezi žalobcem (objednatel) a společností BALNEO GLORIA PLUS s.r.o. (zhotovitel) uzavřena platná smlouva o dílo, obsahující obě podstatné náležitosti dle ust. § 2586 o.z. Je tomu tak jak v případě vymezení díla popisným, dostatečně určitým způsobem v čl. 1 smlouvy, tak v případě určení ceny za jeho provedení (čl. 2 smlouvy). Pokud by snad uvedená smlouva byla uzavřena dříve (tato skutečnost tvrzená žalovanými však v řízení prokázána nebyla), dne 8.6. 2015 si smluvní strany písemně potvrdili její dříve dohodnutý obsah (§ 1757 odst. 2 a 3 o.z.). Dílo nebylo ve smyslu ust. § 2604 o.z. zhotovitelem provedeno; nebylo ani dokončeno. Jeho přejímka žalobcem protokolární formou vymíněnou v čl. 4 smlouvy, nebyla v řízení účastníky tvrzena, tím méně pak prokázána. Vadné provádění díla zhotovitelem (§ 2593 o.z.), bylo žalobcem prokazatelně vytýkáno. Postačuje v této souvislosti odkázat na jeho přípis z 25.11. 2015 a e-mail z 3.1. 2016. Existence vytýkaných nedostatků díla byla přitom v řízení žalobcem prokázána i materiálně: odborné závěry plynoucí z odborného posudku č. OP2016/01, vypracovaného k objednavce žalobce dne 2.5. 2016 autorizovaným architektem [titul] [jméno] [příjmení] (čl. 81 – 83 spisu), nebyly v řízení žádnými provedenými důkazy zpochybněny. Jak je přitom zřejmé z e-mailu zhotovitele žalobci z 4.1. 2016, jeho reakce na vytýkané nedostatky v provádění díla byla zcela zamítavá.

14. Odstoupil-li tedy přípisem z 2.5. 2016 žalobce od uzavřené smlouvy, postupoval zcela v souladu s ust. § 2593 o.z. i jejím čl. 8 odst. 9.2. a), vymíněným pro takový případ porušení povinnosti zhotovitele. V důsledku provedeného odstoupení vzniklo žalobci právo na vypořádání vzájemných plnění (resp. bezdůvodného obohacení) dle ust. § 2993 o.z. a čl. 8 odst. 9.4. uzavřené smlouvy. V řízení bylo provedeným dokazováním dle ust. § 129 o.s.ř. prokázáno, že na smluvně dohodnutou cenu díla bez DPH 209.775 Kč, žalobce zhotoviteli v době 6 – 7/2015 zálohově hradil částku 209.775 Kč.

15. Doba pro provedení díla byla v čl. 3 smlouvy dohodnuta, „nejpozději do 15 pracovních dnů ode dne uzavření smlouvy“, tedy do 29.6. 2015. Jak již plyne z výše uvedeného, dílo zhotovitelem nikdy dokončeno nebylo. Počínaje od 30. 6. 2015 se tedy zhotovitel ocitl v prodlení s jeho dokončením. Pro takový případ byla v čl. 7 smlouvy platně dohodnuta smluvní pokuta (§ 2048 a násl. o.z.) v procentní sazbě, „0,5% z ceny díla bez DPH“. Požaduje-li tedy žalobce po zhotoviteli též zaplacení smluvní pokuty za 185 dnů prodlení (od 30.6. 2015 do 31.12. 2015) v kapitalizované výši 194.041,87 Kč, je taková pohledávka co po právu.

16. Z provedeného dokazování dle ust. § 129 o.s.ř. je rovněž zřejmé, že obě dílčí pohledávky žalobce za zhotovitelem byly soudem shledány po právu. Postačuje v této souvislosti zmínit vydaný rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 10, č.j. 59 C 296/2016-17 z 11.1. 2017, který nabyl dne 21.2. 2017 právní moci. Následně vedená exekuce byla pro bezvýslednost zastavena. Formální výzva oběma žalovaným (potenciálním zákonným ručitelům) k úhradě dle ust. § 2021 odst. 1 o.z., byla přípisem žalobce z 10.10. 2017 rovněž prokázána.

17. Rozsah zákonného ručení žalovaných za závazky zhotovitele (hlavního dlužníka) je však dle ust.

§ 159 odst. 3 o.z. omezen pouze do výše škody, kterou mu způsobili porušením povinností při výkonu funkce jeho jednatelů. Obsah a rozsah příslušných povinností při výkonu funkce jednatele (nezbytná loajalita, péče řádného hospodáře aj.) je s účinností od 1.1. 2014 nově

upravena zejména v ust. § 159 odst. 1 o.z. a § 51 – 53 ZOK. K vazbě zákonného ručení a odpovědnosti za škodu způsobenou porušením povinností při výkonu funkce statutárního orgánu je možné odkázat též na závěry soudní praxe (rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 23 Cdo 4240/2010 z 30.5. 2012).

18. Ve vztahu k dílčímu nároku žalobce na zaplacení částky 209.775 Kč se odvolací soud se závěry soudu prvního stupně zcela ztotožňuje. Též s odvoláním na již ustálenou soudní praxi (rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 23 Cdo 4194/2008 z 22.1. 2009 nebo rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 29 Cdo 3158/2013 z 27.11. 2014), nemůže nesplnění smluvních závazků (neprovedení díla) zhotovitelem představovat škodu, která by vznikla zhotoviteli v důsledku porušení povinnosti jejich jednatelem. Režim vypořádání vzájemných plnění poskytnutých na základě platně zrušené smlouvy z 8.6. 2015 je determinován jednak čl. 8 odst. 9.4. smlouvy, jednak vypořádáním dle zásad bezdůvodného obohacení (§ 2994 o.z. a § 2999 o.z.), Legitimace pro vypořádání je omezena pouze na strany uzavřené smlouvy, v případě nesplnění odpovídající povinnosti zhotovitelem nepostihuje tato povinnost (pro nedostatek dalších předpokladů), též žalované jako zákonné ručitele dle ust. § 159 odst. 3 o.z.

19. Jiné právní posouzení ovšem zasluhuje akcesorický nárok na zaplacení smluvní pokuty ve výši 194.041,87 Kč z titulu prodlení zhotovitele s dokončením díla. Jak je již uváděno ve zmiňovaném rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 29 Cdo 3158/2013 z 27.11. 2014, nároky vzniklé v důsledku prodlení či právo na zaplacení penále škodu představovat mohou. Odvolací soud zde připomíná i novou koncepci skutečné škody (§ 2952 o.z.), k jejímuž vzniku nově postačuje pouze vznik dluhu (nárůst pasiv) poškozeného zhotovitele.

20. Jednání s péčí řádného hospodáře představuje střední standard péče bez ohledu na zvláštní vlastnosti a schopnosti konkrétní osoby. Postup s péčí řádného hospodáře u odpovědné osoby nepředpokládá, aby byl vybaven všemi odbornými znalostmi, které souvisejí s funkcí ve statutárním orgánu, ale k jeho odpovědnosti postačí základní znalosti umožňující rozeznat hrozící škodu a zabránit jejímu způsobení na spravovaném majetku. Péče řádného hospodáře navíc zahrnuje i povinnost odpovědné osoby rozpoznat, že je nutná odborná pomoc speciálně kvalifikovaného subjektu a zajistit takovou pomoc. Odpovědnost statutárního orgánu dle ust. § 51 – 53 ZOK přitom zahrnuje pouze odpovědnost za řádný výkon funkce, nikoliv též za výsledek činnosti. I zde lze odkázat na již zcela ustálené závěry rozhodovací praxe (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 29 Cdo 2869/2011 z 29.8. 2013 nebo rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 29 Cdo 3860/2015 z 26.10. 2015).

21. Pokud jde o žalované, z dosavadního průběhu řízení je zřejmé, že v době od uzavření smlouvy o dílo dne 8.6. 2015 až do odstoupení žalobce od ní přípisem 2.5. 2016, vykonávali funkce jednatelů žalovaného – ve vztahu k obchodnímu případu žalobce – nedbale a bez potřebné a žádoucí pečlivosti. V důsledku jejich pasivního přístupu se zhotovitel ocitl při provádění díla ve výrazném prodlení oproti termínům dle čl. 3 smlouvy, na důvodné výtky žalobce ohledně řádného dokončení a předání reagovali na počátku r. 2016 zamítavě a zákaznický neadekvátně, zhotoviteli ani neobstarali řádné právní zastoupení, ač tak v přípisech z 4.1. 2016 a 30.5. 2016 slibovali. Neomluvitelný liknavý přístup k výkonu funkce jednatele přitom k závěru o jednání v rozporu s péčí řádného hospodáře dle rozhodovací praxe vést může (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 6 Tdo 168/2007 z 27.2. 2007 nebo rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 7 Tdo 1396/2008 z 25.11. 2008). Za nedostatečný projev loajality žalovaných ke zhotoviteli lze považovat i způsob pozbytí funkce jeho jednatelů a společníků zhotovitele díla ke dni 12.7. 2016 Obchodní podíly byly prodány za 1 Kč zahraniční právnické osobě, za jednatele byla vybrána osoba, která zajištění obchodního vedení zhotovitele nebyla očividně schopna; uvedený závěr plyne z průběhu řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 10, sp. zn. 59 C 296/2016, kde zhotovitel zůstal procesně zcela pasivní. I v tomto ohledu lze odkázat na již učiněné závěry soudní praxe (rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 29 Odo 387/2006 z 26.6. 2007).

22. Ke vzniku odpovědnostního vztahu je konečně třeba, aby mezi porušením smluvní povinnosti žalovanými (resp. jednáním v rozporu s péčí řádného hospodáře) a škodou vzniklou zhotoviteli byla dána příčinná souvislost. Ta i s odvoláním na ustálenou rozhodovací praxi (viz R 7/1992 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek) je dána tehdy, jestliže škodná událost skutečně způsobila škodu, o jejíž náhradu jde. Příčinnou souvislost nelze přitom zaměňovat za souvislost časovou.

23. K charakteru otázky příčinné souvislosti mezi porušením právní povinnosti a vznikem škody odvolací soud ještě dodává, že tato je v řízení otázkou skutkovou, nikoliv právní a lze ji tak zodpovědět pouze na základě hodnocení důkazů a ostatních v řízení uvedených skutečností podle ust. § 132 o.s.ř. (rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 21 Cdo 300/2001 z 21.2. 2002).

24. Obecně je příčinná souvislost dána, vznikla-li škoda v důsledku protiprávního jednání škůdce, tedy za pravidelného běhu věcí by bez škůdcova jednání vůbec nenastala. Škoda musí být nezprostředkovaným následkem protiprávního jednání, které je její hlavní příčinou, nesmí jít jen o příčinu vedlejší, popř. příčinu zkoumanou jen v obecné rovině bez rozboru jednotlivých prvků konkrétní situace. Pokud dojde k řetězení jednotlivých příčin a následků, musí škoda bezprostředně vzejít z jednání škůdce (rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 32 Cdo 1733/2008 z 22.10. 2008).

25. I v otázce příčinné souvislosti se odvolací soud ztotožňuje se závěry, plynoucí zejména z bodu

č. 28 odůvodnění rozsudku z 3.5. 2019. Liknavé a nedostatečné jednání žalovaných představuje v řízení prokázanou jedinou příčinu prodlení zhotovitele s provedením díla, jehož následkem došlo ke vzniku (škody) na straně zhotovitele v podobě závazku na zaplacení smluvní pokuty ve výši 194.041,87 Kč.

26. Protože ani v nákladovém výroku nebylo shledáno žádné pochybení, ve světle všech výše uvedených skutečností tedy odvolací soud rozsudek městského soudu z 3.5. 2019 jako věcně správný potvrdil (§ 219 o.s.ř.).

27. Podle stejné zásady (§ 142 odst. 2 o.s.ř.) bylo rozhodnuto o náhradě nákladů odvolacího řízení. V zásadě stejný poměr (ne) úspěchu obou odvolatelů v jeho průběhu vedl odvolací soud k tomu, že žádnému z účastníků právo na jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podat odvolání.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení, při splnění podmínek uvedených v ustanovení § 236 – 239 o.s.ř., ve znění účinném od 30.9. 2017, Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí.

Praha 4. března 2020

JUDr. Michal Krenk Ph.D.
předseda senátu